

Jaargang 1975

157 **W E T** van 26 februari 1975, houdende tijdelijke regelen aangaande de als categorieën van inrichtingen of als verstrekkingen aangewezen vormen van maatschappelijke dienstverlening ingevolge de „Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten” (Tijdelijke Verstrekkingenwet maatschappelijke dienstverlening).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is tijdelijke regelen te stellen inzake de als categorieën van inrichtingen of als verstrekkingen aangewezen vormen van maatschappelijke dienstverlening ingevolge artikel 6, derde lid van de „Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten”;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I

Begripsbepalingen

Artikel 1. Voor de toepassing van deze wet en van de tot haar uitvoering genomen besluiten wordt verstaan onder:

a. Onze Minister: Onze Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk;

b. inrichting: een inrichting behorende tot een aangewezen categorie van inrichtingen, bedoeld in artikel 6, derde lid, onder a, van de „Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten”, met uitzondering van bejaardenoorden in de zin van artikel 1 van de Wet op de bejaardenoorden;

c. instelling: een instelling waardoor een als verstrekking aangewezen vorm van maatschappelijke dienstverlening, bedoeld in artikel 6, derde lid, onder b, van de „Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten”, wordt uitgevoerd;

d. verstrekking: verstrekking verleend door een inrichting of instelling;

e. ziekenfonds: een instelling, toegelaten overeenkomstig artikel 34 van de Ziekenfondswet;

f. ziektekostenverzekeraar: een instelling toegelaten overeenkomstig artikel 33 van de „Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten”;

g. uitvoerend orgaan: een orgaan als bedoeld in artikel 38 van de „Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten”;

h. verzekerde: de verzekerde bedoeld in artikel 5 van de „Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten”.

HOOFDSTUK II

De verstrekkingen

Artikel 2. De controle ter voorkoming van onnodige verstrekkingen en van uitgaven welke hoger dan noodzakelijk zijn, wordt uitgeoefend door de ziekenfondsen, de ziektekostenverzekeraars en uitvoerende organen.

Artikel 3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen, de Ziekenfondsraad gehoord, regelen worden gesteld omtrent de uitoefening van de in artikel 2 bedoelde controle.

Artikel 4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur wordt vastgesteld, welke indicatie aanwezig moet zijn om voor een bepaalde verstrekking in aanmerking te komen.

HOOFDSTUK III

Het plan

§ 1. De totstandkoming van het plan

Artikel 5. 1. Provinciale staten leggen telkens voor een categorie van inrichtingen of instellingen aan Onze Minister een provinciaal plan voor waarin is aangegeven de wijze waarop in de jaren waarop het plan betrekking heeft in de behoefte aan inrichtingen en instellingen in de provincie kan worden voorzien.

2. Bij de voorbereiding van het provinciale plan vragen gedeputeerde staten advies aan de betrokken gemeenteraden.

3. Bij de voorbereiding van het provinciale plan vragen gedeputeerde staten advies aan het orgaan van overleg en advies voor het maatschappelijk en cultureel welzijn indien dit in de provincie aanwezig is. Onze Minister kan andere adviesinstanties aanwijzen.

4. Voor zover naar het oordeel van provinciale staten de behoefte aan inrichtingen of instellingen samenhangt met de behoefte in een andere provincie plegen zij omtrent de aan het provinciale plan te geven inhoud overleg met provinciale staten van die provincie.

5. Voor de eerste maal wordt het provinciale plan aan Onze Minister voorgelegd binnen een door Onze Minister te bepalen termijn.

Artikel 6. 1. Onze Minister en Onze Ministers die het mede aangaat geven aan provinciale staten ter zake van hun in artikel 5, eerste lid, opgedragen taak richtlijnen omtrent de wijze waarop in het plan samenhang wordt aangebracht tussen tot de betrokken categorie behorende inrichtingen of instellingen en de met deze categorie samenhangende voorzieningen op het terrein van de gezondheidszorg, maatschappelijke dienstverlening en andere verwante terreinen.

2. Onze Minister geeft regelen omtrent de voorbereiding, de inhoud, de omvang, de inrichting en de uitwerking van het provinciale plan.

Artikel 7. 1. Nadat het provinciale plan aan Onze Minister is voorgelegd, ligt het gedurende zestig dagen ter provinciale griffie voor een ieder ter inzage. Alvorens het provinciale plan ter inzage te leggen geven gedeputeerde staten daarvan kennis in de *Nederlandse Staatscourant* en in een of meer in de provincie verspreide dag- of nieuwsbladen. De kennisgevingen houden mededeling in van de bevoegdheid tot het indienen van bezwaren.

2. Belanghebbenden kunnen bezwaren tegen een provinciaal plan binnen de in het vorige lid genoemde termijn schriftelijk bij Onze Minister indienen.

Artikel 8. Onze Minister geeft aan provinciale staten gelegenheid binnen een door hem te bepalen termijn, met betrekking tot de bij hem overeenkomstig artikel 7, tweede lid, ingediende bezwaren hun opmerkingen aan hem kenbaar te maken.

Artikel 9. 1. Onze Minister stelt telkens voor een categorie van inrichtingen of instellingen een plan vast, waarin is aangegeven de wijze waarop in de jaren waarop het plan betrekking heeft in de behoefte aan inrichtingen of instellingen wordt voorzien.

2. Bij de vaststelling van het plan wordt onder meer rekening gehouden met de mogelijkheden voor de bouw, de personeelsvoorziening en de uit de omvang van het plan voortvloeiende financiële consequenties.

3. Onze Minister hoort ter zake de naar zijn oordeel voor de desbetreffende categorie representatieve organisaties.

4. Indien tegen het provinciale plan bezwaren zijn ingediend of bij de vaststelling van het plan wordt afgeweken van de provinciale plannen wordt het besluit met redenen omkleed.

5. Het plan wordt in de *Nederlandse Staatscourant* bekend gemaakt. Hierbij wordt mededeling gedaan van de bevoegdheid tot het instellen van beroep bij Ons.

6. Van een besluit, houdende vaststelling van het plan kunnen belanghebbenden die tijdig schriftelijk bezwaren tegen een provinciaal plan hebben ingediend, binnen zestig dagen na de dag van bekendmaking van het plan in de *Nederlandse Staatscourant* bij Ons in beroep komen.

7. Gelijke bevoegdheid komt toe aan iedere belanghebbende die bezwaar heeft tegen wijzigingen, welke bij de vaststelling van het plan ten opzichte van het provinciale plan zijn aangebracht.

Artikel 10. 1. Het plan wordt telkens voor een periode van ten hoogste vijf jaren vastgesteld.

2. Het plan kan tussentijds worden gewijzigd.

3. Behoudens in de gevallen die naar het oordeel van Onze Minister een spoedeisend karakter hebben zijn op een tussentijdse wijziging de bepalingen omtrent de totstandbrenging van het plan van overeenkomstige toepassing.

§ 2. De uitvoering van het plan

Artikel 11. Rechtspersonen met volledige rechtsbevoegdheid die voldoen aan bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te stellen eisen, kunnen worden toegelaten tot het in standhouden van een inrichting of instelling, die in het plan is opgenomen.

Artikel 12. 1. Indien het betreft een inrichting of instelling welke behoort tot een categorie van inrichtingen of instellingen, die naar het oordeel van Onze Minister een werkgebied hebben dat in het algemeen niet groter is dan het gebied van een gemeente, geschiedt de toelating door de gemeenteraad.

2. Indien het betreft een inrichting of instelling welke behoort tot een categorie van inrichtingen of instellingen, die naar het oordeel van Onze Minister een werkgebied hebben dat in het algemeen groter is dan het gebied van een gemeente, geschiedt de toelating door provinciale staten.

Artikel 13. Het tijdstip en de wijze waarop verzoeken om toelating worden ingediend alsmede de wijze waarop en de termijn waarbinnen op verzoeken om toelating wordt beslist, worden bij of krachtens algemene maatregel van bestuur geregeld.

Artikel 14. 1. Van een beslissing op een verzoek om toelating, als bedoeld in artikel 12, eerste lid, kan iedere belanghebbende rechtspersoon binnen dertig dagen na de datum van

verzending van de beslissing in beroep komen bij gedeputeerde staten.

2. Binnen dertig dagen na de datum van verzending van de uitspraak van gedeputeerde staten kunnen burgemeester en wethouders en de in het eerste lid bedoelde rechtspersoon daartegen bij Ons in beroep komen.

3. Van een beslissing op een verzoek om toelating als bedoeld in artikel 12, tweede lid, kan iedere belanghebbende rechtspersoon binnen dertig dagen na de datum van verzending van de beslissing bij Ons in beroep komen.

Artikel 15. 1. De gemeenteraad besluit rechtstreeks van gemeentewege een inrichting of instelling bedoeld in artikel 12, eerste lid, tot stand te brengen als dit noodzakelijk is voor de uitvoering van het plan.

2. Provinciale staten besluiten rechtstreeks van provinciewege een inrichting of instelling bedoeld in artikel 12, tweede lid, tot stand te brengen als dit noodzakelijk is voor de uitvoering van het plan.

3. Onze Minister kan op grond van bijzondere redenen van het bepaalde in het eerste en tweede lid ontheffing verlenen, zoodanig onder door hem te stellen voorschriften.

Artikel 16. Artikel 15 kan slechts toepassing vinden indien aannemelijk is dat door toepassing van artikel 11 niet in de uitvoering van het plan zal worden voorzien.

HOOFDSTUK IV

De erkenning

Artikel 17. Een inrichting of instelling waarin of waardoor een verstrekking kan worden verleend dient als zodanig door Onze Minister te zijn erkend, gehoord de Ziekenfondsraad.

Artikel 18. Een inrichting of instelling wordt slechts erkend, indien zij in het plan is opgenomen en voldoet aan de bij of krachtens artikel 19 gestelde voorschriften.

Artikel 19. 1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden de voorschriften gesteld waaraan voor het verkrijgen van een erkenning moet worden voldaan.

2. Met betrekking tot inrichtingen worden tenminste voorschriften gesteld omtrent:

a. het aantal, de functies en de bekwaamheid van personen werkzaam bij de inrichting;

b. de toegepaste werkwijze en de omvang van de werkzaamheden;

c. de inrichting en de situering van het gebouw;

d. de opnemingscapaciteit;

e. de veiligheid;

f. de hygiëne en de zorg voor de gezondheid;

g. de waarborging van de algemene individuele vrijheden van de verzorgden.

3. Met betrekking tot instellingen worden tenminste voorschriften gesteld omtrent:

a. het aantal, de functies en de bekwaamheid van personen werkzaam bij de instelling;

b. de toegepaste werkwijze en de omvang van de werkzaamheden;

c. de outillage;

d. de samenwerking met andere vormen van maatschappelijke dienstverlening en vormen van gezondheidszorg.

Artikel 20. 1. Een erkenning kan ook voorlopig worden verleend.

2. Wanneer een inrichting of instelling nog niet voldoet aan alle krachtens artikel 19 gestelde voorschriften, is een erkenning in ieder geval voorlopig.

3. Aan een voorlopige erkenning kunnen voorschriften worden verbonden, welke voorschriften kunnen worden ingetrokken of gewijzigd.

4. Aan de voorlopige erkenning is een termijn verbonden.

Artikel 21. 1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regelen gesteld omtrent de wijze en het tijdstip waarop een verzoek om erkenning wordt ingediend.

2. Op een verzoek om erkenning wordt een met redenen omklede beslissing genomen binnen vier maanden nadat het verzoek bij Onze Minister is binnengekomen. Onze Minister kan deze termijn met ten hoogste twee maanden verlengen, in welk geval hij daarvan aan de verzoeker mededeling doet. Het niet binnen de gestelde termijn beslissen wordt met een voorlopige erkenning voor een termijn van een jaar gelijkgesteld.

3. Indien niet meer aan de voorschriften wordt voldaan, kan een erkenning of voorlopige erkenning bij een met reden omklede beslissing worden ingetrokken.

Artikel 22. 1. Bij Ons kan door iedere belanghebbende voorziening worden gevraagd van een beslissing van Onze Minister op grond van een der artikelen 19, 20 en 21, derde lid.

2. Een voorziening als bedoeld in het vorige lid wordt gevraagd binnen dertig dagen na verzending van de kennisgeving van de bestreden beslissing.

3. Het vragen van een voorziening heeft geen schorsende werking.

HOOFDSTUK V

De normering van de kosten

Artikel 23. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regelen worden gesteld ten aanzien van de normering van de kosten van de verstrekking, waaronder begrepen de salarissen van het personeel in dienst van de rechtspersoon.

HOOFDSTUK VI

Het toezicht

Artikel 24. Het toezicht op de inrichtingen en instellingen is opgedragen aan Onze Minister en wordt met inachtneming van zijn aanwijzingen uitgeoefend door daartoe door Onze Minister aangewezen ambtenaren.

Artikel 25. 1. De ambtenaren bedoeld in artikel 24, zien toe dat de bepalingen van deze wet en van haar uitvoeringsvoorschriften worden nageleefd.

2. De ambtenaren hebben steeds toegang tot gebouwen van inrichtingen of instellingen en kunnen van ieder alle inlichtingen verlangen en inzage vorderen van alle bescheiden, een en ander voor zover dit voor de vervulling van hun taak redelijkerwijs nodig is.

Artikel 26. 1. Ieder is verplicht aan de in artikel 24 bedoelde ambtenaren de door hen krachtens artikel 25, tweede lid, verlangde toegang te verschaffen en medewerking te verlenen. De verstrekking van krachtens artikel 25, tweede lid verlangde inlichtingen dient volledig en naar waarheid te geschieden.

2. Zij die uit hoofde van hun stand, beroep of ambt tot geheimhouding verplicht zijn, kunnen zich van het geven van inlichtingen of verlenen van inzage van bescheiden verschonen, doch uitsluitend voor zover hun geheimhoudingsplicht zich daartoe uitstrekt.

Artikel 27. De in artikel 24 bedoelde ambtenaren hebben mede tot taak:

a. het desgevraagd of uit eigen beweging voorlichten en adviseren van provinciale en gemeentebesturen en organen van particulier initiatief;

b. het geven van inlichtingen aan 'Onze Minister omtrent de stand van zaken met betrekking tot de ontwikkeling van de aangewezen categorieën van inrichtingen en vormen van maatschappelijke dienstverlening;

c. het doen van die voorstellen aan Onze Minister welke zij in het belang achten van de ontwikkeling van de aangewezen categorieën van inrichtingen en vormen van maatschappelijke dienstverlening.

Artikel 28. Onze Minister stelt nadere regelen omtrent de taak en werkwijze van de in artikel 24 bedoelde ambtenaren.

Artikel 29. Ieder aan wie ter zake van de uitvoering van deze wet enige taak is opgedragen of is opgedragen geweest is verplicht tot geheimhouding van hetgeen uit dien hoofde te zijner kennis is gekomen, voor zover die verplichting uit de aard der zaak volgt of hem uitdrukkelijk is opgelegd.

HOOFDSTUK VII

Statistiek

Artikel 30. 1. Wij kunnen, de Centrale Commissie voor de statistiek gehoord, bij algemene maatregel van bestuur voorschriften geven betreffende het verkrijgen van gegevens over de inrichtingen en instellingen ten behoeve van de statistiek.

2. Van de gegevens, bedoeld bij het voorgaande lid, wordt geen ander gebruik gemaakt dan ten behoeve van de statistiek. De krachtens dat lid vastgestelde regeling stelt hiertoe de nodige waarborgen.

HOOFDSTUK VIII

Strafbepalingen

Artikel 31. Hij die niet voldoet aan de verplichting bedoeld in het eerste lid van artikel 26, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Artikel 32. Overtreding van het bepaalde krachtens artikel 30 wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste vijfhonderd gulden.

Artikel 33. Hij die op grond van bij of krachtens deze wet vastgestelde bepalingen gehouden is inlichtingen of gegevens te verstrekken en daarbij opzettelijk een valse opgave doet dan wel opzettelijk in strijd met bedoelde gehoudenheid iets verzwijgt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of een geldboete van ten hoogste vijfduizend gulden.

Artikel 34. 1. De feiten strafbaar gesteld bij de artikelen 31 en 32 worden als overtredingen aangemerkt.

2. Het feit strafbaar gesteld bij artikel 33, wordt als een misdrijf aangemerkt.

Artikel 35. 1. Indien een der feiten strafbaar gesteld bij de artikelen 31-33, wordt begaan door of vanwege een rechtspersoon, wordt de strafvervolgung ingesteld en worden de straffen uitgesproken:

hetzij tegen die rechtspersoon,

hetzij tegen hen die tot het feit opdracht hebben gegeven of die de feitelijke leiding hebben gehad bij het verboden handelen of nalaten,

hetzij tegen beiden.

2. Een feit strafbaar gesteld bij de artikelen 31-33, wordt onder meer begaan door of vanwege een rechtspersoon indien het wordt begaan door personen, die hetzij uit hoofde van een dienstbetrekking, hetzij uit anderen hoofde handelen in de sfeer van de rechtspersoon, ongeacht of deze personen ieder afzonderlijk het strafbare feit hebben begaan, dan wel bij hen gezamenlijk de elementen van het strafbare feit aanwezig zijn.

3. Indien een strafvervolgning wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, wordt deze tijdens de vervolging vertegenwoordigd door de bestuurder en indien er meer bestuurders zijn door een dezer. De vertegenwoordiger kan bij gemachtigde verschijnen. Het gerecht kan de persoonlijke verschijning van een bepaalde bestuurder bevelen; het kan alsdan zijn medebrenging gelasten.

4. Wanneer een strafvervolgning wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, vindt artikel 15, vierde lid, van de wet op de economische delicten overeenkomstige toepassing.

Artikel 36. Met de opsporing van de bij deze wet strafbaar gestelde feiten zijn, behalve de ambtenaren bedoeld in artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering, belast de door Onze Minister aangewezen personen.

Artikel 37. 1. De personen bedoeld in artikel 36 hebben te allen tijde toegang tot alle plaatsen waarvan naar hun redelijk oordeel de betreding voor de vervulling van hun taak nodig is.

2. Wordt hun de toegang geweigerd, dan verschaffen zij zich die met behulp van de sterke arm.

3. De artikelen 120-123 van het Wetboek van Strafvordering zijn van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK IX

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 38. 1. Rechtspersonen met volledige rechtsbevoegdheid, die een inrichting of instelling in stand houden op het tijdstip waarop bij of krachtens de algemene maatregel van bestuur bedoeld in artikel 6, derde lid, van de „Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten”, die categorie van inrichtingen of die vorm van maatschappelijke dienstverlening is aangewezen en die op dat tijdstip rijkssubsidie genieten, worden geacht toegelaten te zijn in de zin van artikel 11 en voor een bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te stellen termijn voorlopig erkend.

2. Rechtspersonen met volledige rechtsbevoegdheid, die een inrichting in stand houden, die op het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet op grond van de „Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten” is erkend of voorlopig erkend, worden onder dezelfde voorschriften geacht te zijn erkend of voorlopig erkend op grond van deze wet en toegelaten in de zin van artikel 11.

Artikel 39. 1. Voor de tijd dat voor een categorie van inrichtingen of instellingen nog geen plan als bedoeld in artikel 9 is vastgesteld, doch niet voor langer dan twee jaren, stelt Onze Minister een programma vast, waarin is aangegeven de wijze waarop in de tijd waarop het programma betrekking

heeft in de behoefte aan inrichtingen of instellingen wordt voorzien.

2. Op het programma zijn het tweede en vierde lid van artikel 9 van overeenkomstige toepassing.

3. Van een besluit, houdende vaststelling van het programma kunnen belanghebbenden binnen dertig dagen na de dag van bekendmaking van het programma in de *Nederlandse Staatscourant* bij Ons in beroep komen.

4. Het programma treedt voor de toepassing van de artikelen 11-16 en 18 in de plaats van het plan.

Artikel 40. 1. Het ontwerp van een besluit tot het vaststellen, wijzigen of intrekken van een algemene maatregel van bestuur wordt bekendgemaakt in de *Nederlandse Staatscourant*. Een voordracht tot het vaststellen, wijzigen of intrekken van een algemene maatregel van bestuur wordt Ons niet gedaan dan nadat twee maanden na die bekendmaking zijn verstreken.

2. Een voordracht tot het vaststellen, wijzigen of intrekken van een algemene maatregel van bestuur wordt Ons niet gedaan dan nadat door Onze Minister de naar zijn oordeel terzake representatieve organisaties zijn gehoord, tenzij zulks naar zijn oordeel niet mogelijk is wegens het spoedeisende karakter van de maatregel.

Artikel 41. Deze wet kan worden aangehaald als Tijdelijke Verstrekkingenwet maatschappelijke dienstverlening.

Artikel 42. 1. Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip, welk tijdstip voor de onderscheidene artikelen verschillend kan zijn.

2. Zij vervalt vijf jaren nadat zij volledig in werking is getreden, doch in ieder geval zeven jaren na de inwerkingtreding van enig artikel.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 26 februari 1975.

JULIANA.

*De Minister van Cultuur, Recreatie
en Maatschappelijk Werk,*

H. W. VAN DOORN.

Uitgegeven de zeventiende april 1975.

De Minister van Justitie,
VAN AGT.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Kamerstukken II 1971, 11 371; 1971/72, 11 371; 1972, 11 371; 1973/74, 11 371; 1974/75, 11 371.

Hand. II 1974/75, bladz. 490-507; 593-605; 645-654; 659.

Kamerstukken I 1974/75, 11 371 (28, 28a, 28b).

Hand. I 1974/75, bladz. 280.